

reguleringsministerium, det er også et service-ministerium. Det er meget afgørende for mig at understrege det faktum, for det, der også er fremtiden for Boligministeriet, er, at det ikke kun beskæftiger sig med regulering, men også forholder sig til de markedsorienterede kræfter og prøver på at se, hvordan man kan stimulere dem og støtte dem, så de får et større volumen.

Det er jo ikke mig, der tjener penge som entreprenør. Det er det da ikke! Men jeg synes jo, at det er helt fornemt, hvis entreprenører og håndværkere kunne tjene nogle flere penge, for de har et godt produkt at sælge, ikke mindst til udlandet. Det er indlysende, så derfor er forudsætningen, at vi siden 1993 og frem til nu i hvert fald har haft en god udvikling, altså et stigende byggeri, og dermed også en stigende indtjeningsevne. Det viser tallene jo klart. Derved har vi jo altså en baggrund for at gå videre.

Vi kan også se på – det var så nogle af de tilkendegivelser, der kom, og det var med rette, både fra hr. Villy Søvndal og fra hr. Keld Albrechtsen – spørgsmålene om, hvordan det almene byggeri skal være i forhold til det private, byggeriet i det hele taget, udskydelsesordninger, og om det ikke er sådan, at regeringen skyder sig selv i foden.

Jeg er nødt til at sige til hr. Villy Søvndal og også til hr. Keld Albrechtsen, at når vi foretog de indgreb, så var det selvfølgelig for at undgå flaskehalse. Og imaginære flaskehalse var det jo ikke! Det diskuterede vi jo også, da vi debatterede ungdomsboliger, og jeg påpegede den gang, at ledigheden inden for den faglærte byggebranche i september i år var nede på 2,7 pct. Den var altså lavere end i 1986, da vi fik kartoffelkuren. Det har vi undgået. Jeg forventer ikke, at vi skal have tak for, at vi har undgået det, men jeg vil bare lige gøre opmærksom på, at det jo var regeringens indgreb, der var med til, at vi undgik at få nogle flaskehalse, der ville starte en inflation, som vi ikke kunne styre. Selv i byggebranchen erkender man, at det var fornuftigt.

Så er jeg nødt til at rette en enkelt lille ting. Jeg hørte hr. Villy Søvndal gøre opmærksom på, at det også var regeringens udskydelsesordning, der var årsag til, at man ikke fik en udbygning af de videregående uddannelser. Der vil jeg gerne sige til hr. Villy Søvndal, at jeg gentagne gange her i salen har gjort opmærksom på, at vi fulgte en udskydelsesordning, og vi lempede den, således at byggerierne kunne komme i gang til tiden og være færdige til

tiden. Og jeg kan glæde hr. Villy Søvndal med, at jeg selvfølgelig har holdt det tilsagn, jeg har givet.

Det burde hr. Villy Søvndal vide, for der kommer hver eneste måned en liste over, hvilke byggerier vi har frigivet. Det er vel ikke så meget ulejlighed at læse den, for det er ikke så mange, 5-6 stykker pr. måned. Vi når det, vi gerne vil, nemlig en udjævning i byggeriet og noget mere vinterbyggeri på det her område, hvor der ingen flaskehalse er, og derved skaber vi også bedre beskæftigelse om vinteren. Det er faktisk, undskyld, jeg siger det, sund fornuft.

Jeg vil også gerne sige, at det, der er målsætningen, det, der er overskriften for den byggepolitiske redegørelse, ganske enkelt er bedre og billigere byggeri. Det kan ingen være uenige i. Det var hr. Jens Hald Madsen også inde på, og det var hr. John Vinther med visionerne og intentionerne også, og det er jo rigtigt. Men de overskrifter forpligter da også boligministeren og Boligministeriet til at arbejde videre ud fra det, og derfor har vi selvfølgelig også konkretiseret de fem initiativer, som jeg nok skal komme tilbage til.

Det er jo også et delvist svar på de spørgsmål, hr. Villy Søvndal rejste, nemlig spørgsmålet om boliger til de svage grupper og spørgsmålet om mere alment boligbyggeri i forhold til de kurver, der nu er. Nu ved jeg ikke, hvordan hr. Villy Søvndal læser kurver, men jeg har kigget på dem en gang til, og jeg mener faktisk, at de siden 1993 er steget. Vi kom først til som regering i 1993, og det vil sige, at vi altså er kommet over den bundgrænse, der var under den borgerlige regering. Så jeg må sige, at man skal lige læse kurverne lidt mere grundigt.

Det er rigtigt, at det var lavere end årene 1986-1987. Det er helt klart, vi havde en recession, det erkender vi jo alle sammen. Regeringens tiltag med hensyn til at sætte mere byfornyelse i gang, med hensyn til at give tilskud til forbedring i private og andre almene ejendomme var jo med til at løfte beskæftigelsen fra de mørke år op til det, vi gerne vil have, nemlig en meget mere stabil udjævning.

Det er jo vigtigt for branchen som sådan, at den kan se, at man fra regeringens side og fra Folketingets side er indstillet på at prøve at skabe nogle bedre vilkår at planlægge byggeri under. Det er så det, vi prøver på i den byggepolitiske redegørelse for at slutte den del af den boligpolitiske diskussion.